

Resa till Övralid, Medevi brunn och Vadstena, 27 – 28 augusti 2024

Den sista programpunkten i vårens program var denna resa, som nu blev av i ett strålande sommarväder.

Efter ett stopp för förmiddagsfika i Stavsjö kom vi så fram till vårt första resmål: Övralid, uppfört på 1920-talet.

Övralid är ju känt som diktaren Verner von Heidenstams hem.

Han bodde här från 1925 fram till sin död 1940.

En guide tog emot på gårdsplanen.

Vi delades upp i två grupper för att smidigare kunna lotsas genom huset.

Men innan vi gick in i huset fick vi vända oss om för att se den bänk, där Heidenstam gillade att sitta under körsbärsträdet och se ut över Vättern.

I den pampiga entrén finns ett gipshuvud av Carl Milles staty Folke Filbyter.

Milles var inspirerad av Heidenstams roman Folkungaträdet, som skildrar Folkungaättens undergång, när han gjorde denna Linköpingsstaty.

Husets interiör står så gott som oförändrad sedan författarens död 1940 och hans möbler och föremål finns bevarade på plats.

Här är vi i hans arbetsrum.

Här har vi förflyttat oss till biblioteket, som Heidenstam använde flitigt.

Heidenstam tilldelades Nobelpriset i litteratur 1916 och hans nobeldiplom bevaras i matsalen.

I matsalen aväts varje år en festmåltid, efter utdelandet av det s.k. Övralidspriset på skaldens födelsedag.

Det är en middag bestående av Heidenstams trerätters födelsedagsmeny, som består av röding från Vättern, kyckling samt jordgubbar.

Vi fick sen också gå en trappa upp och se hans sovrum och ett antal gästrum, vilka användes flitigt av bl.a. prins Eugen.

När den inspirerande guidningen var slut, gick vi till den s.k. Farfarsstugan, där vi serverades en god lunch i traditionell miljö.

På vägen tillbaka till bussen för vidare färd hann vi också beskåda Heidenstams grav, som ligger intill.

Avståndet till Medevi brunn är inte så långt, så snart var vi där och togs emot av en guide, som skulle ta oss genom området och dess historia.

Medevi, som grundades 1678 av läkaren och naturforskaren Urban Hjärne, var den första hälsobrunnen i Sverige.

Det var en skön promenad genom den vackra parken.

Här kommer vi fram till det s.k. Schweizeriet, ett sorts café som var ett trevligt samlingsställe för brunnbesökarna.

Att dricka det hälsobringande vattnet var ju huvudsyftet ned en brunnsvistelse.

Här är vi vid själva källan, i Högbrunnen från 1600-talet, där vi fick smaka vattnet och fick se hur det går till att ta upp det.

Efter en renovering av byggnaden återinvigdes brunnen av prins Bertil i samband med 300-års-jubileet 1978.

En ståtlig byst av grundaren Urban Hjärne finns förstås.

Många vackra byggnader finns på området.

Brunnsbesökarna kunde roa sig med olika aktiviteter bl.a. spela kugel men också som Ann-Marie här försöker: träffa en krok på trädet med en ring fäst på en lina.

Här är entrén till stora matsalen, som fortfarande används för större fester.

Det är en imponerande lokal med två jättelånga bord och en vacker väggmålning på ena kortväggen.

Men vår middag serverades i värdshuset.

I väntan på den blev det samling utanför huset vid de vackra blomsterrabatterna.

Efter en skön natts sömn i rummen i de olika bostadslängorna och en stärkande frukost gick färden vidare till Vadstena.

Väl framme försökte Gull-Britt och vår chaufför Linnéa lista ut var vi skulle träffa guiden.

Vi fick bege oss in i det gamla klosterområdet förbi det s.k. talehuset.

Det var det enda ställe där nunnorna fick ha kontakt med munkarna, som levde i ett separat kloster bredvid.

Dessa, som fick röra sig fritt ute i samhället till skillnad från nunnorna, kunde berätta vad som hände i världen utanför klostret.

Så träffade vi då slutligen guiden på innergården mellan klostermuseet...

... och klosterkyrkan.

Hon stod vid en modell av området och började berätta om klostrets historia från dess invigning 1384 – först efter Birgittas död – och fram till idag.

Sedan klostret stängdes 1595 har åtskilliga verksamheter bedrivits i lokalerna.

Vi fortsatte in i museet, där guiden berättade mer om den heliga Birgitta, som planerade detta kloster och skapade Birgittinerorden.

I ett utrymme kallat Sanctum sanctorum (Det allra heligaste) finns den kista som man fraktade Birgittas ben i, från Rom till Vadstena efter hennes död 1373.

Här förvaras också en benflisa från Birgitta som relik.

En trappa upp finns dormitoriet med nunnornas små sovceller.

Så här kunde en cell se ut, mycket spartanskt och dessutom kallt.

Nunnorna skulle späkas.

I andra utrymmen finns föremål och berättelser om den heliga Birgitta och birgittinernunnornas liv och verksamhet.

Efter det spännande besöket i museet fick vi på egen hand besöka klosterkyrkan.

Längst in i kyrkan finns Birgittaskrinet med relikier från den heliga Birgitta, vilket gör klosterkyrkan till ett viktigt pilgrimsmål för många kristna.

Efter kyrkobesöket fick vi äta vår lunch på folkhögskolan strax intill.

Därefter hade vi några timmar för att på egen hand uppleva den pittoreska medeltida staden med sitt pampiga slott.

Eftersom även denna dag bjöd på ett härligt sommarväder blev det en skön eftermiddag, innan det var dags att äntra bussen för hemfärden.

En intressant och spännande resa.